

Вук Мандушић (околина Шибеника, ? – Зечево, 1648) био је српски ускочки војвода, односно харамбаша из 17. вијека. Ратовао је против Турака, а у служби Млетачке републике, за вријеме Кандијског рата (1645–1669), у којем је и погинуо код утврђења у [Зечеву](#)

. Занимљиво је да је у овом рату учествовао само пет мјесеци, а, ипак, малобројни списи у којима се говори о Мандушићу описују га под свјетлом великог одушевљења. У млетачким изворима спомиње се као православни Морлак, што је тада био њихов назив за Србе.

Први историјски подаци о Мандушићу потичу из фебруара 1648. године, у којима се описује млетачки поход на Дрниш и Книн у којем је Вук одиграо велику улогу. Поред овог, значајнија су освајања Клиса из марта и Кључа из маја исте године.

Погинуо је 31. јула 1648. године.

Петар II Петровић Његош опјевао је Вука Мандушића у свом *Горском вијенцу*, у којем је његов лик био оличење храбрости и пожртвованости.

Спољашње везе

1. [Храбра смрт код Зечева](#) – чланак *Српског наслеђа* из јуна 1998. године
2. [Лик Вука Мандушића у *Горском вијенцу*](#)